

Odluka:

PŽ 3692/01-2

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 3692/01-2

Datum odluke: 14.11.2001 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Prema članku 164. stavak 1. Stečajnog zakona nekretnine na kojima postoji razlučno pravo stečajno vijeće prodaje, na prijedlog stečajnog upravitelja, uz odgovarajuću primjenu odredaba propisa o ovrsi kojima je uređena ovrha na nekretnini.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić, kao predsjednika vijeća, te mr. sc. Andrije Erakovića i Zdravka Junačka, kao članova vijeća, u stečajnom predmetu nad stečajnim dužnikom I.Z.Z.d.d., odlučujući o žalbi vjerovnika K.B.d.d., koju zastupa punomoćnik N.G., odvjetnik iz Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj II/XXXV St-1/99 od 14. ožujka 2001. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 14. studenog 2001. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj II/XXXV St-1/99 od 14. ožujka 2001. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Rješenjem označenim u izreci Trgovački sud u Zagrebu odlučio je da se iz iznosa cijene dobivene prodajom nekretnine upisane u z.k. ul. br. ***** kao k.č. br. ** k.o. Z. koja u naravi predstavlja dvorište i, upisano kao zemljišno knjižno tijelo površine 2.420 m², te dvije radionice, dva laboratorija i jedno skladište sagrađeno na k.č. br. ** namiruje djelomično razlučni vjerovnik Z.d.d. u iznosu od 3.690.253,17 kn, te da nalog stečajnom upravitelju da izvrši isplatu. U obrazloženju se navodi da je rješenje o dosudi nekretnine dana 28. prosinca 2000. godine postalo pravomoćno, a kupac je uplatio ugovornu kupovnu cijenu u iznosu od 3.940.253,17 kn, pa je vijeće pristupilo namirenju razlučnog vjerovnika sukladno odredbama članka 105. i 118. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 57/96 i 29/99, u daljnjem tekstu: OZ). Razlučnom vjerovniku Z.d.d. pripalo je pravo namirenja u iznosu od 8.642.349,85 kn, a koji iznos je ta banka umjesto stečajnog dužnika platila H.PO.B.d.d., a koja je bila hipotekarni vjerovnik na prvom mjestu, te dvije radionice, dva laboratorija i jedno skladište sagrađeno na k.č. br. xx namiruje djelomično razlučni vjerovnik Z.d.d. u iznosu od 3.690.253,17 kn, te da nalog stečajnom upravitelju da izvrši isplatu. U obrazloženju se navodi da je rješenje o dosudi nekretnine dana 28. prosinca 2000. godine postalo pravomoćno, a kupac je uplatio ugovornu kupovnu cijenu u iznosu od 3.940.253,17 kn, pa je vijeće pristupilo namirenju razlučnog vjerovnika sukladno odredbama članka 105. i 118. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 57/96 i 29/99, u daljnjem tekstu: OZ). Razlučnom vjerovniku Z.d.d. pripalo je pravo namirenja u iznosu od 8.642.349,85 kn, a koji iznos je ta banka umjesto stečajnog dužnika platila H.PO.B.d.d., a koja je bila hipotekarni vjerovnik na prvom mjestu.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio stečajni vjerovnik K.B.d.d.. U žalbi ističe da mu nije dostavljeno rješenje o namirenju i da je za to rješenje saznao iz Narodnih novina broj 40/01 od 4. svibnja 2001. godine. Žalitelj tvrdi da je podneskom od 10. svibnja 2001. godine od prvostupanjskog suda zatražio dostavu rješenja. U žalbi se ističe da je žalitelj još u tijeku stečajnog postupka i to podneskom od 30. prosinca 1999. godine ukazivao i obrazlagao neosnovanost i pravnu neutemeljenost prijenosa tražbine između H.PO.B.d.d. i Z.d.d.. Nadalje, u obrazloženju rješenja sud se poziva na

odredbu članka 118. OZ-a, a koju uopće nije primijenio. Tom odredbom propisano je da sud mora sazvati ročište radi namirenja stečajnih vjerovnika, te nakon toga donijeti rješenje o namirenju, a što je sud propustio učiniti. Žalitelj da je kod Općinskog suda u Zagrebu pod brojem P-6911/00 pokrenuo parnični postupak protiv Z.d.d.. radi brisanja zemljišno knjižnog upisa iz razloga što je zemljišno knjižni odjel Općinskog suda u Zagrebu na prijedlog Z.d.d. izvršio uknjižbu prijenosa prava zaloga uknjižen u korist H.PO.B.d.d.. Prema nalaženju žalitelja ta uknjižba izvršena je protivno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, te Zakona o zemljišnim knjigama.

Prethodno valja napomenuti da ovom sudu nije dostavljen zapisnik o ročištu za diobu kupovnine, a iz rješenja nije vidljivo da je u postupku unovčenja nekretnine sudjelovao žalitelj, jer se u tom rješenju ne spominje niti taj vjerovnik, niti bilo koji drugi vjerovnik. Također nije vidljivo kako je rješenje dostavljeno sudionicima postupka.

Unatoč tome, ovaj sud je u mogućnosti ispitati žalbu zahvaljujući činjenici da je stečajnom vijeće održalo sjednicu dana 14. svibnja 2001. godine i o toj sjednici sastavilo zapisnik, u kojoj stečajno vijeće suprotno procesnim pravilima polemizira s onim što je vjerovnik iznio u svom podnesku od 10. svibnja 2001. godine, a u kojem "moli" da mu se dostavi rješenje od 14. ožujka 2001. godine. U tom zapisniku se konstatira da pobijano rješenje nije dostavljeno "ni jednom drugom vjerovniku, osim razlučnom vjerovniku Z.d.d. ". Vijeće smatra da rješenje nije ni trebalo dostaviti K.B.d.d. , te da je zahtjev neosnovan, odnosno da vijeće nema obveze rješenje dostaviti gore navedenoj.

Zbog čega se pravi razlika između vjerovnika Z.d.d. i vjerovnika K.B.d.d. ostalo je nepoznato.

Ako je vijeće smatralo da rješenje treba dostaviti samo jednom vjerovniku, onda je trebalo donijeti rješenje kojim se podnesak K.B.d.d. odbacuje kao nedopušten.

Međutim, ovaj žalbeni sud na temelju sadržaja toga zapisnika utvrđuje da rješenje nije dostavljeno žalitelju, pa uzima da je žalba izjavljena pravodobno.

Prema članku 164. stavak 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99 i 129/00, u daljnjem tekstu: SZ) nekretnine na kojima postoji razlučno pravo stečajno vijeće prodaje, na prijedlog stečajnog upravitelja, uz odgovarajuću primjenu odredaba propisa o ovrsi kojima je uređena ovrha na nekretnini.

Nakon pravomoćnosti rješenje o dosudi nekretnine kupcu, sud određuje ročište za diobu kupovnine. Na ročište se pozivaju, pored stranaka, i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polažu pravo da se namire iz toga iznosa. U pozivu te će se osobe upozoriti na to da će se tražbina vjerovnika koji ne dođe na ročište uzeti prema stanju koje proizlazi iz zemljišne knjige i spisa, te da, najkasnije na ročištu za diobu mogu drugom osporiti tražbinu, njezinu visinu i red namirenja. Na ročištu se raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje (članak 117. OZ-a).

Očito je da barem jedan vjerovnik i to K.B.d.d. polaže pravo na namirenje iz kupovnine. Prvostupanjski sud je međutim, ovom vjerovniku uskratio mogućnost da se koristi pravima koja mu pripadaju temeljem članka 117. OZ-a. Nadalje, osoba koja se namiruje iz prodajne cijene, može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja (članak 110. OZ- a). Sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od sporne činjenice, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku iako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke (članak 111. OZ-a).

Prvostupanjski sud nije omogućio podnositelju žalbe da ospori tražbinu iako na to ima pravo kako to proizlazi iz članka 110. OZ-a, pa onda i nije postupio na način propisan u članku 111. OZ-a. Prvostupanjski sud čak što više odbija drugim vjerovnicima dostaviti i rješenje o namirenju. Iz toga bi se trebalo zaključiti da je pitanje namirenja interna stvar između suda i Z.d.d., što je neprihvatljivo.

Valjalo je stoga uvažiti žalbu kao osnovanu i temeljem članka 368. ZPP- a u vezi s člankom 6. SZ-a pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U nastavku postupka prvostupanjski sud će održati ročište za diobu kako je to propisano u članku 117. OZ-a, a nakon toga donijeti rješenje o namirenju uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige, te utvrđenja na ročištu (članak 118. stavak 1. OZ-a).